

Vintersorg, Ur aska och sot

Svart och grå står hela panoramavyn
Härjad av vilt spraksken allena
Frigjord värme har seglat mot skyn
Och aska iscensatt en ny arena

Dramat gick ifrån rasande inferno till en stillhetsö
Kvar står blott hållars skröpliga lekamen
Förbränningsrester göder nytt frö,
En livskraft styrd utav tidsramen

Ur grå aska och svart sot
Skapas en ny värld på ödslig mo
Näring till frö och rot
Som genomvakade har börjat spira och gro
Ur grå aska och svart sot
Smyckas området i rik kulör
Och draperar mon vid alpens fot,
Växtligheten är tidlös illustratör

Paradiset som blev till stoft
Spelar åter på naturens klangfulla strängar
Nektarkalken tömmer sin doft
Över snöskog och blomsterängar

Av marken, dagg och slöjregn dricks
Landskapet reser sig upp likt fågel Fenix